

**ОДГОВОР ПРОФ. ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА
НА ЗАХТЕВ ТУЖИЛАШТВА ЗА УВРШТАВАЊЕ У
СПИС ТРАНСКРИПАТА СВЕДОЧЕЊА ОПТУЖЕНОГ
У ПРЕДМЕТУ МИЛОШЕВИЋ**

I Увод

У складу са правилом 127 Правилника проф. др Војислав Шешељ од Претресног већа тражи продужење рока за подношење Одговора, јер обимност Захтева Тужилаштва са додацима А и Б, који има укупно око 130 страна, и проблем поштанског саобраћаја представљају оправдане разлоге. Познато је да се правни саветници проф. др Војислава Шешеља због нерешеног питања финансирања одбране налазе у Београду и да по усменим налозима проф. др Војислава Шешеља сачињавају текстове његових захтева и поднесака и да их поштом шаљу из Београда у Хаг. Када се најбржом поштом пошаље писмо потребно је неколико дана да се пошиљка испоручи, па се тек након прегледа у Притворској јединици у Шевенингену предаје проф. др Војиславу Шешељу да би он предао Секретаријату.

Дакле, обиман Захтев Тужилаштва захтева више времена за анализу и сачињавање Одговора, те свакако представља оправдани разлог за одобравање продужења рока за Одговор. Свакако је оправдани разлог и проблем поштанског саобраћаја.

Проф. др Војислав Шешељ за сваки случај, овим Одговором унапред, тражи и одобрење за прекорачење броја страница у односу на ограничење које је прописано Упутством о дужини поднесака и захтева и Одлуком Претресног већа I о подношењу поднесака од 19. јуна 2006. године којом је проф. др Војиславу Шешељу наметнуто ограничење да његови поднесци и захтеви не могу имати више од 800 речи, те је практично за сваки поднесак он дужан да претходно тражи одобрење за прекорачење броја страница. Ваљани разлог за прекорачење дужине Одговора налази се у чињеници што и проф. др Војислав Шешељ има право да одговори са приближно истим бројем речи колико је Тужилаштво употребило за

130 стана свога Захтева са додацима.

Проф. др Војислав Шешељ је 20.марта 2007. године примио Захтев Тужилаштва за уврштавање у спис транскрипта сведочења оптуженог у предмету Милошевић (у даљем тексту: Захтев Тужилаштва). Тај Захтев је Тужилаштво сачинило још 12. децембра 2006. године. Уз Захтев Тужилаштво је доставило додатак А под насловом „Транскрипт извода“ са укупно 117 страна, а на свакој страни се на врху налази текст наслова „Додатак А – Изводи из транскрипата“. Достављен је и додатак Б под насловом „Додатак Б – Табела доказних предмета и компакт дискова који садрже доказне предмете“ са укупно 9 страна табела на којима се налазе евидентирани доказни предмети Тужилаштва и одбране Милошевића из предмета Милошевић. Наравно, компакт дискове проф. др Војислав Шешељ није примио.

Овај Захтев Тужилаштва је био и једна од тема статусне конференције од 4. априла 2007. године. Тада је проф. др Војислав Шешељ изнео став:

„Ја бих имао правног основа да се томе супротставим, јер ми Тужилаштво није доставило комплетан текст мог сведочења него само изводе. Међутим, да бих показао своју ширину и своју коректност и у односу на вас и у односу на Тужилаштво ја ћу вам рећи да сам својевремено на сопствени захтев добио видео касете мог сведочења, да су моји саветници то скинули на папир, чак је књига објављена о тог мог сведочења, па нећу инсистирати да ми се то у целости доставља на српском језику и на папиру. И наравно, нећу се супротставити да се то уврсти у спис. Јер ја сам поносан на то своје сведочење. Али захтевам да ми се омогући писмено изјашњење поводом коментара Тужилаштва који су дати уз изводе из мог сведочења. И моји правни саветници би у догледном року ту направили изјашњење којим бисмо оповргли тезе Тужилаштва засноване на том сведочењу. Дакле, прихватам да се сведочење комплетно унесе у спис не у изводима него комплетно са транскрипата. Нећу инсистирати у овом случају правим изузетак да ми се то достави све на папиру и на српском језику јер располажем текстом сведочења, оригиналним који сам сам направио“.

Поводом Захтева Тужилаштва проф. др Војислав Шешељ даје овај Одговор у коме ће се претежно бавити додацима А и Б. Међутим, на почетку је важно истаћи да проф. др Војислав Шешељ инсистира да се транскрипт целокупног његовог сведочења у предмету Милошевић комплетно уврсти у судски спис предмета бр.

ИТ - 03 - 67 – ПТ, јер једино тако Захтев Тужилаштва има неког смисла.

Пре било каквог коментарисања правих намера Тужилаштва које жели постићи Захтевом, проф. др Војислав Шешељ у уводу Одговора жели да Претресном већу III (у даљем тексту: Претресно веће) скрене пажњу на следеће:

- Тужилаштво сматра да је предмет против проф. др Војислава Шешеља повезан са предметом Милошевић по основу удруженог злочиначког подухвата и по географском подручју,

- да предмет Милошевић није окончан пресудом, што између осталог значи и да не постоји судска оцена доказне вредности изведених доказа у том предмету, а општепознато је да није било основа за осуду, па је Милошевић убијен у Притворској јединици 11. марта 2006. године, неколико дана пре закључења претреса,

- да је Тужилаштво у току претреса у предмету Милошевић одустало од неких својих почетних и прво постављених основних теза оптужби против Милошевића, после упозорења судија претресног већа, јер и њима у једном тренутку није било јасно шта то заступа Тужилаштво, што ће свакако имати посебну тежину у односу на тезе Тужилаштва у предмету против проф. др Војислава Шешеља,

- да не постоји јасан правни основ за Захтев Тужилаштва, што проф. др Војислав Шешељ не оспорава због поноса на своје сведочење, али има право да скрене пажњу Претресном већу, имајући у виду праксу међународног обичајног права и праксу у МКСЈ,

- да сведочење проф. др Војислава Шешеља никако не може да се представи признањем или прећутним признањем на шта се као инсинуације Тужилаштва наилази у Захтеву Тужилаштва у тврдњама о правно релевантној инкриминишућој садржини извода транскрипта сведочења проф. др Војислава Шешеља у предмету Милошевић,

- ако је намера Тужилаштва да се транскрипт сведочења проф. др Војислава Шешеља као сведока у предмету Милошевић употреби као писани доказ уместо усменог сведочења тог сведока проф. др Војислава Шешеља у предмету против оптуженог проф. др Војислава Шешеља за дела и понашања оптуженог Слободана Милошевића, а у тој функцији је проф. др Војислав Шешељ био сведок одбране у предмету Милошевић, онда се транскриптом сведочења проф. др Војислава Шешеља из предмета Милошевић не може доказивати постојање или

функционисање неког удруженог злочиначког подухвата или понашање других лица, што одговара ставу праксе у МКСЈ,

- одредбе правила 89 су начелног значаја и када су у питању писане изјаве или транскрипти сведочења из других предмета пред МКСЈ та доказна средства су регулисана другим релевантним правилима којима се предвиђају изузеци у односу на усмено сведочење,

- пракса МКСЈ је да се сви писмени докази по правилу 92бис искључују ако се односе на дела и понашање оптуженог за која се терети у оптужници, а по правилу 92тер су могући ако је обезбеђено унакрсно испитивање сведока, што довољно указује да Тужилаштво у ствари и не зна зашто тражи увршћавање транскрипта сведочења проф. др Војислава Шешеља у предмету Милошевић у спис предмета против проф. др Војислава Шешеља,

- да поред тога што не постоје правила у Правилнику која прописују како би Претресно веће могло да одлучи по Захтеву Тужилаштва, не постоји ни судска пракса.

Као што је већ напоменуто, проф. др Војислав Шешељ се не противи Захтеву Тужилаштва, али користи прилику да у овом Одговору на Захтев Тужилаштва изнесе ставове о неким деловима теза Тужилаштва, укаже на произвољност са којом Тужилаштво наступа у овом предмету и објасни манир Тужилаштва да затрпавањем разним материјалима покушава да спречи остваривање правде и доведе и Претресно веће у заблуду.

Тужилаштво намерава да са транскриптом сведочења проф. др Војислава Шешеља у предмету Милошевић поступи и искористи га готово идентично као са материјалима које је доставило о ексхумацији у општини Приједор, а општина Приједор чак ни као место неког злочина није ни поменута у оптужници против проф. др Војислава Шешеља.

II Оспоравање бесмислених делова теза Тужилаштва у додацима А и Б

Пошто Захтевом Тужилаштво тражи да се транскрипт сведочења проф. др Војислава Шешеља у предмету Милошевић уврсти у суски спис, а томе се проф. др Војислав Шешељ не противи ако се уврсти његово комплетно сведочење, остаје да се утврди на појединим примерима из додатка А чиме се то Тужилаштво служи и шта жели да постигне у оквиру своје тезе, ако Тужилаштво уопште има неку тезу

на основу које гони проф. др Војислава Шешеља.

1. На страни 1. додатка А, Датум транскрипта: 19. август 2005. године у оквиру Извода из транскрипта и релевантних докумената: цитирано је питање и одговор проф. др Војислава Шешеља са констатацијом на крају да је у питању 19. август 2005. године стр. 42883-42884, а у оквиру Питања за које је извод релевантан: наведено је Циљ Велика Србија, Програм СРС. Мада није јасно шта би у том исказу могло да буде инкриминација и у чему се огледа релевантност ток исказа у односу на оптужницу против проф. др Војислава Шешеља, јасно је да Тужилаштво има намеру да све чега се дохвати просто трпа у неку своју тезу и све сматра инкриминишућим. То није главни разлог оспоравања, већ се наводи као пример како Тужилаштво има намеру да транскрипт сведочења дели на ситне делове и тако извлачи себи потребан контекст.

2. На страни 1. Датум транскрипта: 23. август 2005. године у оквиру Извода из транскрипта и релевантних докумената: цитиран је дијалог између судије Робинсона проф. др Војислава Шешеља зато што као сведок не устаје када у судницу улази Веће, са констатацијом на крају да је у питању 23. август 2005. године стр. 43051-43052, а у оквиру Питања за које је извод релевантан: није наведено ништа. Чему би тај део транскрипта могао да послужи у оквиру дела тезе Тужилаштва није јасно, а изгледа да није јасно ни Тужилаштву, јер није могло ништа да наведе у погледу релевантности или инкриминишућег понашања. Поставља се питање зашто је то цитирано када нема никакву употребну вредност не само у погледу тачака оптужнице, него и када је тај догађај из 2005. године, када се зна да је проф. др Војислав Шешељ сведок, али истовремено и оптужени који је у притвору и када је сведочио о догађајима обухваћеним у временском опсегу оптужнице против Милошевића. Ако се даље тумачи за коју би тезу овај исказ могао да се користи долази се до свега што може да падне на памет, али никако до тезе која би имала кривичноправни значај. Дакле, теза Тужилаштва је набацати што више материјала.

3. На страни 3. почиње, а на страни 9. се завршава један извод из транскрипта са Датумом: 23. август 2005. године где су у оквиру Извода из транскрипта и релевантних докумената: цитирана питања и одговори проф. др Војислава Шешеља стим што је на страни 6. наведен идентични извод из транскрипта као на првој страни (од 19. августа 2005. године), овде наведено под 1. али са

констатацијом на крају да је у питању 23. август 2005. године стр. 42878-42891, а у оквиру Питања за које је извод релевантан: наведено је Биографија оптуженог и његове политичке активности, оснивање Српског четничког покрета и СРС, Велика Србија, знање. Ако ово што је наведено није фалсификат Тужилаштва (идентична изјава под два различита датума), онда је гомилање истог материјала више пута, с тим што се за исти материјал дају различити делови теза Тужилаштва. Под 1. је то циљ Велика Србија, а под 3. само Велика Србија. Под 1. је програм СРС, а под 3. је оснивање СРС. Можда нека релевантност и постоји, али у чему се огледа инкриминација није јасно, мада не би изненадило да Тужилаштво у оквиру дела своје тезе инкриминацију пронађе, рецимо у погледу биографије?

4. На страни 9. са датумом 23. август 2005. године цитирано је само начелно упозорење судије Робинсона по питању сведочења проф. др Војислава Шешља у оквиру извода из транскрипта без навођења релевантности или инкриминације у оквиру тезе Тужилаштва, па се не зна ни против кога Тужилаштво води поступак? Транскрипт сведочења ако се прихвата као доказно средство има смисла само у оним деловима где се износе подаци или сведочи о догађајима који су предмет тог конкретног кривичног поступка, а не ако је транскрипт сведочења проф. др Војислава Шешља у предмету Милошевић изговор да се у судски спис у предмету против проф. др Војислава Шешља унесе једна реченица судије Робинсона која нема никакве везе са оптужницом.

5. Ако се настави са анализом исказа проф. др Војислава Шешља који је наведен у цитираним деловима транскрипта и питања за које Тужилаштво тврди да је извод релевантан у оквиру делова тезе Тужилаштва долази се до логичког и менталног несклада. Тако и исказ проф. др Војислава Шешља цитиран на страни 12. да је Фрањо Туђман обнављао старе усташке фашистичке симболи Тужилаштво намерава да користи при доказивању да се проф. др Војислав Шешљ служио пропагандом, а ради се о општепознатој чињеници. Уосталом да није умро и Фрањо Туђман би био оптужен пред МКСЈ. Својим коментарима о релевантности и инкриминишућој садржини транскрипта сведочења проф. др Војислава Шешља у предмету Милошевић, Тужилаштво признаје да се просто заглибило унутар неке своје бесмислене тезе која очигледно нема кривичноправни значај и најављује Претресном већу да ће ако дође до претреса бежати од усменог расправљања на тему тезе Тужилаштва које намерава да поткрепи транскриптом сведочења.

Дакле, није питање да ли треба транскрипт сведочења проф. др Војислава Шешеља уврстити у спис, већ да ли је дозвољено и могуће да Тужилаштво на овај начин злоупотребљава процесно право навођењем својих коментара који одражавају ментално болесне вредносне ставове као делова неке своје тезе у колони додатка А под називом „Питања за која је извод релевантан“. Нико разуман не би тако формулисао своју тезу поводом исказа проф. др Војислава Шешеља којим се саопштавају општепознате чињенице.

Ово питање које потенцира проф. др Војислав Шешелъ залази у поимање доказне вредности и уопште да ли и какав вредносни суд постоји код аутора Захтева Тужилаштва. Судаћи по Захтеву Тужилаштва сигурно се јавља и недоумица, не само код проф. др Војислава Шешеља, већ и код сваког разумног који је прочитао Захтев Тужилаштва да ли постоји елементарна способност да се сачини поднесак који би формом и садржином уопште био прихватљив као поднесак који прима суд. Логика коју примењује Тужилаштво на основу које формира своју тезу приликом вредносне оцене делова исказа проф. др Војислава Шешеља је опасна и неприхватљива. Она мора да се сагледа пре увршћавања транскрипта сведочења у спис, јер није сасвим све једно у ком контексту исказе проф. др Војислава Шешеља Тужилаштво трпа у суски спис предмета. Мада је оцена доказне вредности у рукама Претресног већа, питање релевантности транскрипта сведочења у овој фази поступка налаже да Претресно веће размотри коментаре Тужилаштва као делова неке тезе у колони додатка А под називом „Питања за која је извод релевантан“. Ако се Захтев Тужилаштва усвоји и транскрипт сведочења проф. др Војислава Шешеља у предмету Милошевић уврсти у судски спис са коментарима Тужилаштва као деловима неке тезе оптужбе у колони додатка А под називом „Питања за која је извод релевантан“, онда током претреса неће бити могућности за оспоравање тих коментара, а очигледно намера Тужилаштва је да се транскрипт сведочења представи признањем. То је класичан пример манипулације и злоупотребе процесних овлашћења Тужилаштва које имају за циљ да се онемогући остваривање правде пред МКСЈ.

6. У једном од ранијих поднесака Тужилаштво је одговор проф. др Војислава Шешеља на питање судије Бономија током сведочења у предмету против Милошевића од 24. августа 2005. године о укупном броју добровољаца СРС наводило за своју тезу о коришћењу пропаганде, а у овом Захтеву Тужилаштва на

страни 17. додатка А намерава да користи за тезу удружени злочиначки подухват и добровољци СРС.

7. У додатку А се наводе изводи из транскрипта сведочења у којима проф. др Војислав Шешељ сведочи о својим посетама Книну 1990. године, а то Тужилаштво намерава да употреби за део своје тезе о удруженом злочиначком подухвату, а пред МКСЈ лица се могу оптужити за догађаје од 1991. године.

8. На страни 16. наводи се исказ из транскрипта о противљењу проф. др Војислава Шешеља Вељку Кадијевићу, а Тужилаштво наводи да ће то употребити у оквиру дела тезе удружени злочиначки подухват?

9. На страни 17. се наводи исказ проф. др Војислава Шешеља о формирању Српске радикалне странке, а Тужилаштво намерава да то искористи у оквиру своје тезе о удруженом злочиначком подухвату?

10. На страни 19. се наводи исказ проф. др Војислава Шешеља где у негативном контексту сведочи и оптужује „Жуте осе“ за догађаје у Зворнику и тврди да не постоји никаква веза са проф. др Војиславом Шешељем, а Тужилаштво наводи да ће то користити у оквиру дела своје тезе удружени злочиначки подухват и добровољци СРС?

11. На 19 и 20. страни додатка А наводи се исказ проф. др Војислава Шешеља и у Изводу из транскрипта констатује и реченица проф. др Војислава Шешеља поводом „Жutih оса“ и Жуће: „Међутим, он тада више никаквих веза није имао са Српском радикалном странком, чак ја сам овде добио у форми ослобађајућег материјала његову изјаву у истражном поступку, где он тврди да је напустио Српску радикалну странку због наше сарадње са режимом у Србији.“ На овом примеру се јасно види да и материјал који Тужилаштво достави као ослобађајући у поступку против проф. др Војислава Шешеља, Тужилаштво без обзира што је протумачило материјал ослобађајућим путем овог Захтева као видом најочигледније манипулације покушава да претвори у оптужујући материјал. Уколико се Захтев Тужилаштва уврсти у судски спис са коментаром Тужилаштва, онда аће у спису предмета да постоје два различита става Тужилаштва поводом истог материјала. Ово је најочигледнији пример манипулације, подметања и поквареног коришћења процесних права Тужилаштва. Зато је изузетно опасно са гледишта спровођења правде пред Претресним већем ако се транскрипт сведочења проф. др Војислава Шешеља уврсти у спис са коментарима Тужилаштва

о доказној вредности и инкриминишућој садржини.

12. На странама 21 и 22 под датумом 24. августа 2005. године цитиран је извод из транскрипта сведочења о путовању проф. др Војислава Шешеља новембра 1991. године и посета Книну, а то се наводи као део тезе Тужилаштва да је проф. др Војислав Шешељ имао састанак са капетаном Драганом, а у исказу је проф. др Војислав Шешељ јасно саопштио да је у питању случајни сусрет и да је дошло до свађе. Тужилаштво настоји и да свађу представи наводно састанком и неким договором у вези удруженог злочиначког подухвата.

13. На великом броју страна транскрипта сведочења проф. др Војислава Шешеља у предмету Милошевић у додатку А се наводе искази проф. др Војислава Шешеља у којима он одговара на питања поводом концепта Велике Србије. Готово на свим местима Тужилаштво наводи своје коментаре и представља их питањем за које је извод релевантан у поступку против проф. др Војислава Шешеља. Ти искази су релевантни по Тужилаштву за инкриминацију коју назива циљ Велика Србија и удружени злочиначки подухват. Проблем Тужилаштва је што инкриминацију проналази у научним ставовима не само проф. др Војислава Шешеља, него и у званичној историји. Тако Тужилаштво своју намеру за инкриминацијом по сваку цену налази не само у ставовима проф. др Војислава Шешеља, него и у ставовима историјске науке. Једноставно Тужилаштво има намеру да промени и напише нову историју српског народа. Како је Тужилаштво наумило на оптуженичкој клупи би морао, да је данас жив, да се нађе и Ернест Денис (страна 28 додатка А), француски историчар и публициста.

14. На многим местима додатка А налазе се искази проф. др Војислава Шешеља као његови одговори на питања која су му постављена током главног и унакрсног испитивања приликом сведочења у предмету Милошевић, који се апсолутно не односе на временски оспег оптужби у предмету против проф. др Војислава Шешеља. За те делове транскрипта сведочења јавља се основано питање зашто се увршћују у судски спис предмета против проф. др Војислава Шешеља, а поготово са коментаром тезе Тужилаштва, када се не може пронаћи нити њихова релевантност у погледу чињеница које би се утврдиле на основу транскрипта сведочења у односу на оптужбе против проф. др Војислава Шешеља и када се има у виду да нема никакве инкриминишуће садржине. Дакле, без уласка у доказну вредност тих делова транскрипта сведочења, а имајућу у виду коментар тезе

Тужилаштва за шта намерава те делове да користи, ти делови са гледишта коментара тезе Тужилаштва не би могли да се уврсте у спис. Наравно, осим ако се благонаклоно не гледа на манир Тужилаштва да затрпава спис апсолутно ирелевантном документацијом и материјалима.

Што се тиче додатка Б он има два дела. Први који се односи на доказне предмете Тужилаштва који су увшћени у спис или употребљени с проф. др Војиславом Шешељем као сведоком у предмету Милошевић или су само записнички евидентирани. Ради се о укупно 53 доказна предмета Тужилаштва. Од тог броја 23 доказна предмета су са ажурираног списка доказних предмета Тужилаштва у предмету против проф. др Војислава Шешеља, а које Тужилаштво намерава да уведе у спис преко неколико сведока Тужилаштва у предмету против проф. др Војислава Шешеља.

Овим Захтевом Тужилаштво користи своја процесна права тако што усвајањем овог Захтева Тужилаштва од стране Претресног већа добија могућност да 23 доказна предмета из предмета Милошевић и не уводи у спис преко сведока Тужилаштва у предмету против проф. др Војислава Шешеља, а за осталих 30 се нада да више никада неће бити предмет било чијег сведочења у предмету против проф. др Војислава Шешеља. Наравно, елементарна интелигенција просто приморава да се користи исто оружје једнаке снаге, те у том смислу Захтев Тужилаштва може да се користи као добар пример за одбрану.

У другом делу додатка Б наводе се доказни предмети одбране (предмет Милошевић) који су увшћени у спис или употребљени с проф. др Војиславом Шешељем као сведоком у предмету Милошевић или су само записнички евидентирани. Има укупно 65 доказних предмета као изводи из новинских текстова или из разних књига проф. др Војислава Шешеља и других аутора. Мада није јасна релевантност тих доказних предмета, јер се односе на 1998. годину, 2001. годину, њихово само навођење да ће бити искоришћени као докази за неку тезу Тужилаштва делује инспиративно, али и поучно у ком контексту проф. др Војислав Шешељ треба да усмери своју неку посебну одбрану.

Мада је Тужилаштво самостално у погледу осмишљавања и формулисања тезе оптужби, а то подразумева да самостално одлучује коју ће доказну вредност дати неком доказном средству које намерава да употреби у поступку против проф. др Војислава Шешеља, та слобода не може бити толико безгранична да се промовишу

за сваког разумног немогући закључци. У овом Захтеву Тужилаштво иде толико далеко да све оно што је Тужилаштво доставило као ослобађајући материјал проф. др Војислава Шешеља, на овај начин, у форми овог Захтева, Тужилаштво преокреће у материјал са којим ће да доказује кривицу.

Проф. др Војислав Шешељ сматра да без обзира што меру за оцену доказне вредности изведених доказа у судском предмету даје Претресно веће, које је слободно у оцени, а имајући у виду да се увршћивањем транскрипта сведочења са предложеним доказним предметима долази у ситуацију да Тужилаштво нема обавезу да у предмету против проф. др Војислава Шешеља на претресу изводи ове доказе, са гледишта коментара Тужилаштва у оквиру тезе које заступају, постоји потреба и обавеза Претресног већа да интервенише. Интервенција Претресног већа је неопходна са гледишта релевантности и инкриминишућег садржаја коментара тезе Тужилаштва која се налази у посебној колони додатка А Захтева Тужилаштва.

Ако Претресно веће не може приликом доношења одлуке о Захтеву Тужилаштва да одлучи на начин да наложи да се увршћава транскрипт сведочења проф. др Војислава Шешеља у предмету Милошевић у суски спис предмет бр. ИТ - 03 - 67 – ПТ, с тим да се избаце коментари Тужилаштва у додатку А у колони „Питања за која је извод релевантан“, онда је свакако потребно да се одлучи тако да се констатује да је проф. др Војислав Шешељ изнео противљење тим коментарима Тужилаштва, што судије Претресног веће морају обавезно имати у виду током претреса.

Тужилаштво зна да је проф. др Војислав Шешељ поносан на своје сведочење у предмету против Милошевића и да никада неће довести у питање своје исказе. Тужилаштву је добро познато да је то сведочење проф. др Војислава Шешеља остало ушпечатљиво и јавности познато по томе што је у предмету Милошевић Тужилаштво тада преживело својеврсни правни нокаут у телевизијском преносу. То сведочење је било по свим карактеристикама ослобађајуће не само за Милошевића, већ за све Србе који се прогањају по основу немогуће конструкције удруженог злочиначког подухвата.

Да би Тужилаштво вратило у живот концепцију удруженог злочиначког подухвата, рачунајући и на заборавност јавности која прати суђења, досетили су се да прибегну лукавству, односно да све оно што их је правно нокаутирало, преко

овог Захтева Тужилаштво користи, јасном злоупотрбом процесних правила, да би увршћивањем у суски спис прејудицирали у осуђујући материјал против проф. др Војислава Шешеља.

Увршћивањем у судски спис материјала на неки начин се прејудицирају нека питања уз избегавање расправе на претресу. Овај Захтев Тужилаштва је усмерен да превари судије Претресног већа, али може да буде и добра сугестија да проф. др Војислав Шешељ када у поступку дође тај тренутак поднесе захтев за увршћивање у судски спис истог транскрипта свог сведочења у предмету Милошевић са својим тезама одбране, које ће се у односу на тезе Тужилаштва разликовати само у томе што ће испред ставити теч „не“, „неучествовање“, „несарадња“, „непостојање“ и слично као негација сваке коментара теза Тужилаштва.

Тужилаштво наступа пред МКСЈ као служба међународне правде уз обавезу да исту количину својих ресурса употреби за кривично гоњење и прикупљање ослобађајућег материјала. С обзиром на ту позицију Тужилаштва проф. др Војислав Шешељ има право да тражи да се прихвати Захтев Тужилаштва, да се у списи уврсти транскрипт његовог сведочења у предмету Милошевић и да се избаце коментари тезе Тужилаштва у додатку А у колони „Питања за која је извод релевантан“.

Проф. др Војислав Шешељ сматра да је на неколико примера показао основаност свог Одговора, с тим што би на исти начин могао да доведе у питање све коментаре Тужилаштва, јер је очигледно ослобађајући материјал покушало да представи осуђујућим, што није први пут да чини Тужилаштво.

III Тражено правно средство

Проф. др Војислав Шешељ поводом Захтева Тужилаштва тражи да Претресно веће одлучи да се цео транскрипт сведочења проф. др Војислава Шешеља у предмету Милошевић уврсти у спис предмета бр. ИТ - 03 - 67 – ПТ без коментара тезе Тужилаштва у додатку А у колони „Питања за која је извод релевантан“.

Број речи: 4.263

Проф. др Војислав Шешељ

(Урадио члан Стручног тима Зоран Красић)

